Τι να λέμε σε όσους κατηγορούν εύκολα κληρικούς (Όσιος Παΐσιος ο Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 26 Σεπτεμβρίου, 2016

Ρωτήσαμε μιὰ μέρα τὸν Γέροντα γιὰ τὸ ἐξῆς πρόβλημα ποὺ ἀντιμετωπίζουμε: «Γέροντα, μᾶς λέτε συνέχεια νὰ ἔχουμε καλὸ λογισμό, θὰ σᾶς ποῦμε ὅμως, μία περίπτωση, γιὰ νὰ δοῦμε τί μᾶς συμβουλεύετε νὰ ἀπαντοῦμε. Ἔρχονται μερικοὶ ἄνθρωποι καὶ μᾶς λένε:

Ὁ τάδε ἱερέας παίρνει πολλὰ λεφτὰ ἀπὸ τὰ μυστήρια, ὁ δεῖνα καπνίζει πολλλὰ τσιγάρα καὶ πηγαίνει στὰ καφενεῖα, ὁ ἄλλος λένε πὼς εἶναι ἀνήθικος καί, γενικά, βγάζουν ἕνα δριμὺ κατηγορητήριο ἐναντίον τῶν κληρικῶν καὶ μάλιστα παρουσιάζουν μαζὶ κι ἀποδείξεις τῶν ὅσων λένε. Σ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους τί μποροῦμε νὰ λέμε;»

Τότε, ὁ Γέροντας ἄρχισε νὰ μᾶς λέει: «Γνώρισα ἐκ πείρας ὅτι σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ οἱ ἄνθρωποι εἶναι χωρισμένοι σὲ δύο κατηγορίες. Τρίτη δὲν ὑπάρχει -ἢ στὴ μία θὰ εἶναι ἢ στὴν ἄλλη. Ἡ μία, λοιπόν, κατηγορία τῶν ἀνθρώπων μοιάζει μὲ τὴ μύγα. Ἡ μύγα ἔχει τὴν ἐξῆς ἰδιότητα: νὰ πηγαίνει πάντα καὶ νὰ κάθεται σὲ ὅ,τι βρώμικο ὑπάρχει. Γιὰ παράδειγμα, ἂν ἕνα περιβόλι εἶναι γεμάτο λουλούδια, ποὺ εὐωδιάζουν, καὶ σὲ μία ἄκρη τοῦ περιβολιοῦ κάποιο ζῶο ἔχει κάνει μία ἀκαθαρσία, τότε μιὰ μύγα, πετώντας μέσα σ' αὐτὸ τὸ πανέμορφο περιβόλι, θὰ πετάξει πάνω ἀπὸ ὅλα τὰ ἄνθη καὶ σὲ κανένα δὲν θὰ καθίσει. Μόνο ὅταν δεῖ τὴν ἀκαθαρσία, τότε ἀμέσως θὰ κατέβει καὶ θὰ καθίσει πάνω σ' αὐτὴν καὶ θὰ ἀρχίσει νὰ τὴν ἀνασκαλεύει, ἀναπαυόμενη στὴ δυσωδία ποὺ προκαλεῖται ἀπὸ τὸ ἀνακάτεμα αὐτὸ καὶ δὲ θὰ ξεκολλᾶ ἀπὸ ἐκεῖ.

Ἂν τώρα ἔπιανες μιὰ μύγα, καὶ αὐτὴ μποροῦσε νὰ μιλήσει καὶ τὴ ρωτοῦσες νὰ σοῦ πεῖ μήπως ξέρει ἂν πουθενὰ ὑπάρχουν τριαντάφυλλα, τότε ἐκείνη θὰ ἀπαντοῦσε πὼς δὲ γνωρίζει κἄν τί εἶναι αὐτά. Ἐγώ, θὰ σοῦ πεῖ, ξέρω πὼς ὑπάρχουν σκουπίδια, τουαλέτες, ἀκαθαρσίες ζώων, μαγειρεῖα, βρωμιές. Ἡ μία λοιπὸν μερίδα τῶν ἀνθρώπων μοιάζει μὲ τὴ μύγα. Εἶναι ἡ κατηγορία τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἔχει μάθει πάντα νὰ σκέφτεται καὶ νὰ ψάχνει νὰ βρεῖ ὅ,τι κακὸ ὑπάρχει, ἀγνοώντας καὶ μὴ θέλοντας ποτὲ νὰ σταθεῖ στὸ καλό.

Ἡ ἄλλη κατηγορία τῶν ἀνθρώπων μοιάζει μὲ τὴ μέλισσα. Ἡ ἰδιότητα τῆς μέλισσας εἶναι νὰ βρίσκει καὶ νὰ κάθεται σὲ ὅ,τι καλὸ καὶ γλυκὸ ὑπάρχει. Ἂς ποῦμε, γιὰ παράδειγμα, πὼς σὲ μία αἴθουσα, ποὺ εἶναι γεμάτη ἀκαθαρσίες ἔχει κάποιος τοποθετήσει σὲ μία γωνιὰ ἕνα λουκούμι. Ἂν φέρουμε ἐκεῖ μία μέλισσα, ἐκείνη θὰ

πετάξει και δὲν θὰ καθήσει πουθενὰ ἕως ὅτου βρεῖ τὸ λουκούμι καὶ μόνον ἐκεῖ θὰ σταθεῖ.

Ἂν πιάσεις τώρα τὴ μέλισσα καὶ τὴ ρωτήσεις ποῦ ὑπάρχουν σκουπίδια, αὐτὴ θὰ σοῦ πεῖ ὅτι δὲ γνωρίζει, θὰ σοῦ πεῖ ἐκεῖ ὑπάρχουν γαρδένιες, ἐκεῖ τριανταφυλλιές, ἐκεῖ θυμάρι, ἐκεῖ μέλι, ἐκεῖ ζάχαρη, ἐκεῖ λουκούμια καὶ γενικὰ θὰ εἶναι γνώστης ὅλων τῶν καλῶν καὶ θὰ ἔχει παντελῆ ἄγνοια ὅλων τῶν κακῶν. Αὐτὴ εἶναι ἡ δεύτερη ὁμάδα, τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ποὺ ἔχουν καλοὺς λογισμοὺς καὶ σκέπτονται καὶ βλέπουν τὰ καλά.

Ὅταν σ' ἕνα δρόμο βρεθοῦν νὰ περπατοῦν δύο ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν στὶς δύο αὐτὲς κατηγορίες, τότε φτάνοντας στὸ σημεῖο ἐκεῖνο ὅπου ἕνας τρίτος ἔκανε τὴν «ἀνάγκη» του, ὁ ἄνθρωπος τῆς πρώτης κατηγορίας, θὰ πάρει ἕνα ξύλο καὶ θ' ἀρχίσει νὰ σκαλίζει τὶς ἀκαθαρσίες. Ὅταν, ὅμως περάσει ὁ ἄλλος, τῆς δεύτερης κατηγορίας, ποὺ μοιάζει μὲ τὴ μέλισσα, προσπαθεῖ νὰ βρεῖ τρόπο νὰ τὶς σκεπάσει μὲ χῶμα καὶ μὲ μία πλάκα, γιὰ νὰ μὴν αἰσθανθοῦν καὶ οἱ ἄλλοι περαστικοὶ τὴ δυσωδία αὐτή, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὶς βρωμιές». Καὶ κατέληξε ὁ Γέροντας:

«Ἐγὼ σὲ ὅσους ἔρχονται καὶ μοῦ κατηγοροῦν τοὺς ἄλλους -καὶ μὲ δυσκολεύουν- τοὺς λέω αὐτὸ τὸ παράδειγμα καὶ τοὺς ὑποδεικνύω **νὰ διαλέξουν σὲ ποιὰ κατηγορία θέλουν νὰ βρίσκονται** καὶ ἀναλόγως νὰ ψάξουν νὰ βροῦν καὶ τοὺς ἀνάλογους ἀνθρώπους τῆς κατηγορίας τους».

(Πηγή: agiazoni.gr)